

שמות

נסוואן אלמצרייאת אליהודיאת אין דאיית הינין קבל מא תיגי אליהון אלדאיה ויוולדו: 20. וייטב - וחסן אלרב ליל דאיית וכתיר אלקום וקוויו גרא: 21. ויהי - וכאן אין כאפו דאיית מן אלרב וציניע ליהון ביות: 22. ויצו - ווצא פרעון לגמיע קומו קאיילא גמיע אלאיבין בנוויליד בחר אלניל תירמו וגמיע בינית תעאיטו:

ב

1. וילך - ומיצי רגול מן בית לוי ואכד אלא בינית לוי: 2. ותהר - וחבלית אלמרה וולדית איבין ונצרתית אלו אין חסין הוא וכבתו תלת שהור: 3. ולא - ולם נצרתית עאד ליתכבי ואכדית לו ספיניה קיש וטיינתהא פיל טין ופיל זיפית וגעלית פיהא אלא אלולאד ונגעלית פיל קנוום עלא חפית בחר אלניל: 4. ותתעב - ונתעבית איכתו מן בעיד לתעריף איש ינציניע לו: 5. ותרד - ונולית בינית פרעון לתתכלץ => לתתכצל < עלא בחר אלניל ואגוורהא מצייתת על חפית בחר אלניל ונצרתית אלא אלצפיניה פי וצט אלקנוום ומאדית אלא צרעהא ואכדתהא: 6. ותפתח - ופתחית ונצרתית אלא אלולאד והוודא גולם באכי ושפקית עליה וקאלית מן ולאד אליהוד הדא: 7. ותאמר - וקאלית אכתו אלא בינית פרעון אנכאן אמצי ואנאדי ליכי אמרא מירצעא מן אליהודיאת ותרציע ליכי אלא אלולאד: 8. ותאמר - וקאלית ליהא בינית פרעון מצי ומציית אלצבייה ונאדית אלא אים אלולאד: 9. ותאמר - וקאלית ליהא בינית פרעון האי ליכי אלא אלולאד הדא ותרצעי אלי ואנא אעטי אלא איגרתין ואכדית אלמרא אלולאד ורצעתו: 10. ויגדל - וכיביר אלולאד וגבתו לבינית פרעון וצאר ליהא לל איבין וסמית איסמו מוסה וקאלית אין מין אלמא סחבתו: 11. ויהי - וכאן פיל אייאם הימא וכיביר משה וכרג אלא אכוותו ונצר פי נקלתהון ונצר רגול מצרי צאריב רגול יהודי מן אכוותו:

א

1. ואלה - והדולי סאמי בנין ישראל איגו למצר מע יעקוב רגול ואהל ביתו איגו: 2. ראובן שמעון לוי ויהודה: 3. יששכר זבולון ובנימין: 4. דן ונפתלי גד ואשר: 5. ויהי - וכאן גמיע נפס כרגין וריך יעקוב סבעין נפס ויוסף כאן פי מצר: 6. וימת - ומת יוסף וגמיע אכוותו וגמיע דאליך אלגיל: 7. ובני - ובנין ישראל נמיו ודביו וכתרו ועצמו גרא גרא ותמלית אלארץ מנהון: 8. ויקם - ונתעב מליך גדיד על מצר אלדי לם יעריף אלא יוסף: 9. ויאמר - וקאל אלא עמו <!> הוודא קום בני ישראל כתיר וקווי אכתר מיננא: 10. הבה - תעו תא נתחיל לו לילא יכתר ויכון אין יצדפנא חרב וינזאד איצא הוא על בגציננא ויתחרב בינא ונטלע מן אלארץ: 11. וישימו - וגעלו עליה ריסא כרג לאגל יעדבו פי נקלתהון ובנא קורא מכאזין לפרעון אלא פיון ואלא רעמסס: 12. וכאשר - וכאלדי יעדבו אלו כידא יכתר וכידא ינמא ותצייקו מן קדם בני ישראל: 13. ויעבדו - וכדאמו מצריין אלא בני ישראל פיל קסווייה: 14. וימררו - ומררו אלא חיאתהון פי כדמיה צעביה פיל טין ופיל ליבין ופי גמיע כדמיה (צעביה) פיל חקליה אלא גמיע כדמתהון אלדי כדמו ביהון פיל אלקסאוייה: 15. ויאמר - וקאל מליך מצר לידייאת אליהודיאת אלדי איסים אלואחדיה שפרה ואיסים אלתאנייה פועה: 16. ויאמר - וקאל פיתוולדכון אלא אליהודיאת ותנצרו עלא כירסי אלטלק אנכאן איבין הוא ותמוותו אלו ואנכאן בינית היא ותעיישוהא: 17. ותיראן - וכאפו אלדאיית מן אלרב ולם צינעו כאלדי כלם אליהון מליך מצר ועיישו אלא אלאוולד: 18. ויקרא - ונדא מליך מצר ליל דאיית וקאל ליהון אליש סנעתו אלכלאם הדא ועיישתו אלא אלאוולאד: 19. ותאמרן - וקאלו אלדאיית אלא פרעון אין לם כיל

א

9. עמו - לא תרגם. ב: קומו. 10. ועלה - ב: וניטלע - ונצא. ג: ויטלע - ויצא. 11. רעמסס - לא תרגם. ב: עין אלשטס, כתרנום רס"ג. 12. ויקצו - וצר להם. ב: ויתגרו. 13. כפרך - בקשוות, וכן בפסוק 14, וכן ב. על תרגום המילה "כפרך" בתרגומים הערביים והודיים, ראה בפירוט אבישור 1998, עמ' 135-136. 15. העברית - היהודיות. ב: אלעברנייאת - העבריות, וכן בפסוקים הבאים. 16. האבנים - כיסא הלידה, וכן ב. רשי: מושב האשה היולדת. 19. חיות - טילדות.

וכן ב. כת"א וכרש"י: בקיאות כטילדות. תרגום טילדות, חייתא. 20. ויעצמו - והתחזקו. ב: ועיצמו - ועצמו - נרדפים. 22. הבן - ב: אלולד - נרדפים.

ב

3. ותחמרה - וטייחה אותה, וכן ג: וטיינתהא בלטיין וקפרתהא בל קפראן. ב: ולייסתהא - ולשה אותה. בסוף - פיל קנוום = ב: פיל קילום, וכן להלן. 5. לרחץ - לתתכלין (צ"ל: לתתכצל) = ב: ליתתכסל. 9. חיליכי - זה לך (=קחי לך). ב: כידי ליכי - קחי לך. ג: וודי - חיליכי.